

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๓๘๗/๒๕๕๕
คำสั่งที่ ๖๒๘/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

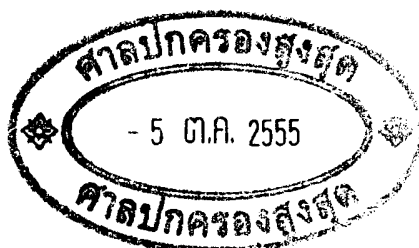
วันที่ ๕ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง { นางปญช์กนก การุณยภาพ ผู้ฟ้องคดี
เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาบางกะปิ ที่ ๑
เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร ที่ ๒
กรมที่ดิน ที่ ๓
กระทรวงมหาดไทย ที่ ๔ } ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องเพิ่มเติมไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๔๓/๒๕๕๓ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีและพันตำรวจโท ธรรมนิศร โภคทรัพย์ ได้ลงสมัครเป็นผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดเคหะชุมชนคลองจั่น ๑๓ ผลการลงคะแนนปรากฏว่า

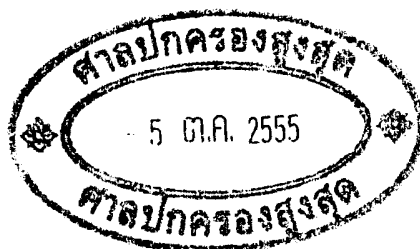

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกเป็นผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดดังกล่าวด้วยคะแนนเสียง ๔๕ คะแนน ส่วนพันตำรวจโท ธรรมนิศร ได้คะแนนเสียง ๒๑ คะแนน ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นขอจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ประธานนิติบุคคลอาคารชุดดังกล่าวได้มีหนังสือแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าในการประชุมวิสามัญเลือกผู้จัดการนิติบุคคลมีเจ้าของร่วมที่เข้าประชุมไม่สามารถออกเสียงได้จำนวน ๒ ราย และมีผู้รับมอบฉันทะที่ยื่นเอกสารไม่ครบถ้วนจำนวน ๑ ราย ทำให้คะแนนเสียงในการเลือกผู้จัดการนิติบุคคลลดลง ๓ เสียง ซึ่งไม่อาจทราบได้ว่าผู้สมัครรายใดเป็นผู้เสียคะแนนและไม่สามารถหาข้อสรุปได้ คณะกรรมการนิติบุคคลอาคารชุดเคหะชุมชนคลองจั่น ๑๓ จึงมีมติให้แต่งตั้งนางวิมล พ่วงพิรวงประธานกรรมการบริหารนิติบุคคลอาคารชุด เป็นผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ แจ้งคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดตามคำขอของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งยืนยันความเห็นเดิม และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่รับจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการจดทะเบียนตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอยื่นคำฟ้องเพิ่มเติมโดยประสงค์จะฟ้องเจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กรมที่ดิน เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายซึ่งเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีในส่วนของเงินเดือนที่ควรจะได้รับเดือนละ ๗,๐๐๐ บาท และค่าพาหนะเดือนละ ๕๐๐ บาท รวมเป็นเงินเดือนละ ๗,๕๐๐ บาท ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๕๕ รวมเวลา ๒๓ เดือน เป็นเงิน ๑๗๒,๕๐๐ บาท

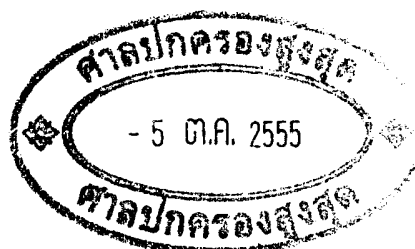
/พร้อมดอกเบี้ย...

พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินคดีโดยได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งจะต้องยื่นฟ้องคดีภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องในข้อหาละเมิดแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องเพิ่มเติมในวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จึงพ้นกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองจึงไม่อาจรับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้ และไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องขอยื่นคำฟ้องเพิ่มเติมและยกคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ยกคำร้องขอยื่นคำฟ้องเพิ่มเติมและยกคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ความว่า คำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีเป็นคำฟ้องที่เกี่ยวกับฟ้องเดิมและมีประเด็นแห่งคดีเช่นเดียวกัน ศาลปกครองชั้นต้นจึงรวมกันพิจารณาและชี้ขาดตัดสินพร้อมกับฟ้องเดิมได้ ทั้งนี้ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกเป็นผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดเคหะชุมชนคลองจั่น ๑๓ โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเข้าปฏิบัติงานได้เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่รับจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้จัดการนิติบุคคล จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีสูญเสียรายได้จากการทำงานในตำแหน่งผู้จัดการนิติบุคคล เป็นเงินเดือน เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท พร้อมค่าพาหนะเหมาจ่ายเดือนละ ๕๐๐ บาท รวมเป็นรายได้เดือนละ ๗,๕๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เมื่อระยะเวลาล่วงเลยมาถึง

๑๒ ปี...

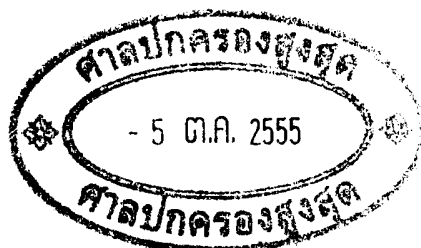
๒ ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาครบกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งผู้จัดการนิติบุคคลดังกล่าว จึงทำให้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้จัดการนิติบุคคลตามคำขอของผู้ฟ้องคดี ไม่อาจดำเนินการได้ และผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายในกรณีดังกล่าวทันที ผู้ฟ้องคดีจึงถือว่า วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดี ยื่นคำฟ้องเพิ่มเติมในวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นการยื่นคำฟ้องเพิ่มเติม ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้อง เพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคำขอยกเว้น ค่าธรรมเนียมศาลต่อไป

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ ได้บัญญัติความหมายของคำฟ้องไว้ว่า คำฟ้อง หมายความว่า การเสนอข้อหาต่อศาล ไม่ว่าจะได้เสนอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือ ศาลปกครองสูงสุด ไม่ว่าจะได้เสนอในขณะที่เริ่มคดีโดยคำฟ้องหรือคำร้องขอ หรือเสนอ ในภายหลังโดยคำฟ้องเพิ่มเติมหรือแก้ไข หรือฟ้องแย้ง หรือโดยสอดเข้ามาในคดีไม่ว่าด้วย ความสมัครใจ หรือถูกบังคับ หรือโดยมีคำขอให้พิจารณาใหม่ ซึ่งจากความหมายของคำฟ้อง ตามบทบัญญัติดังกล่าว แสดงให้เห็นได้ว่า คำฟ้องเพิ่มเติมเป็นคำฟ้องประเภทหนึ่ง ดังนั้น เมื่อคำฟ้องเพิ่มเติมเป็นคำฟ้องประเภทหนึ่งแล้ว เงื่อนไขของการยื่นคำฟ้องเพิ่มเติมจึงต้อง เป็นไปเช่นเดียวกับเงื่อนไขการฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนดไว้ คดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้อง เพิ่มเติมว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้จัดการนิติบุคคล อาคารชุดเคหะชุมชนคลองจั่น ๑๓ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีเป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีสูญเสียรายได้จากการ ดำรงตำแหน่งผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดดังกล่าว โดยผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาล มีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ร่วมกันหรือแทนกันชดเชยค่าเสียหาย ให้แก่ผู้ฟ้องคดีในส่วนของเงินเดือนที่ควรจะได้รับเดือนละ ๗,๐๐๐ บาท และค่าพาหนะเดือนละ

/๕๐๐ บาท...

๕๐๐ บาท รวมเป็นเงินเดือนละ ๗,๕๐๐ บาท ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๕๕ รวมเวลา ๒๓ เดือน เป็นเงิน ๑๗๒,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยที่เงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาการใช้สิทธิฟ้องคดีดังกล่าวนั้น มาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าหลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดตามคำขอของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่ามีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว โดยผู้ฟ้องคดีจะต้องใช้สิทธิฟ้องคดีภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ทั้งนี้ แม้ไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ตั้งแต่เมื่อใด แต่การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่รับจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดตามคำขอของผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีกรณีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการไม่ได้รับเงินเดือนและค่าพาหนะตามค่าฟ้องเพิ่มเติมอย่างช้าที่สุดในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ อันเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำฟ้องเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นการยื่นคำฟ้องเพิ่มเติมเมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันที่ครบกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุด

/เป็นวันที่...

เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี และการยื่นคำฟ้องเพิ่มเติมเป็นการยื่นคำฟ้องภายในกำหนดเวลาการฟ้องคดี จึงไม่อาจรับฟังได้

อนึ่ง คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่า ไม่อาจรับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา แต่ได้มีคำสั่งเพียงยกคำร้องขอยื่นคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีโดยยังมิได้สั่งไม่รับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบข้อ ๓๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้อง

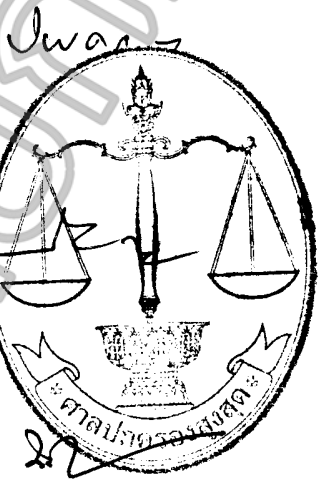
จึงมีคำสั่งแก้คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นไม่รับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายชาญชัย แสวงศักดิ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

Yun Nam

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายนพดล เสงเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

สมชัย วัฒนการุณ

